Tekst 39

Per Madsen om indvandrerne i Ishøj

Ishøjs borgmester, Per Madsen, bliver citeret i denne artikel fra 1976 (Berlingske Tidende den 1. august). Han blev senere langt mere indvandrerkritisk (se Tekst 45).

"Man siger, at indvandrerne ødelægger Ishøj. Det er noget sludder. De forandrer ikke vores kommune så meget, som hvis vi var blevet garnisonsby, for det har jeg selv oplevet, da jeg var i Rønne.

De danskere, der har mest mod indvandrerne, det er efter min mening dem, der selv har sværest ved at klare sig. De ser, at der kommer nogen, som ikke kan sproget, men som er på højeste gear for at klare dagen og vejen. De kommer med en bylt på nakken, og de første måneder ligger de på gulvet, indtil de kontant kan købe en seng. Det beundrer jeg sgu. Deres baggrund er jo næsten jordhulerne, vandet hentede de i en flod, og så kommer de og omstiller sig til et moderne boligbyggeri i Ishøj med elektrisk komfur og nedfaldsskakt.

Man beundrer også, at de kan præstere at føre et familieliv, som de gør. De går ikke med fremmede damer, de sidder ikke på værtshuse og skaber sig tossede. De sender deres børn i skole, renvaskede og pæne i tøjet hver dag. De passer deres ting, og de betaler deres husleje til tiden. De har orden i sagerne. Og så kommer der nogle af vores, som ikke engang gider at ta' hænderne op af lommen, og som piver over de mindste ting. Vi kan ikke være det bekendt.

Jeg tror, vi kan lære en hel masse af vore indvandrere. Der er alligevel mange, der ikke vil være bekendt, at de fungerer dårligere end dem, der har så lidt. Alle, der vil bevare deres selvrespekt, ser sådan på det. Ellers kan vi godt holde op med al den snak om, at danskerne er humanister. Så har vi tabt.

Selvfølgelig skal man ikke være pladder-humanist.

Man skal være realist. Jeg mener lige så vel, som man skal være regulær over for indvandrerne, så skal man heller ikke lade dem løbe om hjørner med os. Vi ved godt, at nogle af de forsørgelses-kontrakter, de kommer med, er forkerte, men der er også kystbane-socialister, der skaffer sig fup-fradrag. Er det ikke lige så galt?"

Alligevel vil borgmester Per Madsen nu gerne lukke sine kommunegrænser for indvandrerne, og det vil han først og fremmest for indvandrernes egen skyld.

"Hele denne sag startede med, at jeg giftede nogle pakistanere, og de sagde, at de meget gerne ville gøre mig opmærksom på, at man i Ishøj var ved at nå grænsen for den danske tolerance. De sagde: Vi kan ikke selv blive danskere af hjertet, men vi har en chance for, at vore børn kan blive det, og den vil vi gerne holde fast ved, men det kan vi kun, hvis vi accepteres.

Det var i maj 74, og vi ved nu af bitter erfaring, at de havde ret. Er der i en kommune eller bare i en bebyggelse flere end 10 % udlændinge, så begynder problemerne at dukke op.

Men siger man sådan noget, og siger man det i en kommunalbestyrelse, så står man til flere måneder i spjældet. For det er racediskrimination."

Det er derfor, borgmester Per Madsen nu be'r om en dansk indvandrer-politik. "I FN's charter om racediskrimination står der en hel del om, hvad man ikke må, men der står også noget om, hvad man skal. Vi har intet gjort. Der er ikke kommet en linje i dansk lovgivning, intet om skolegang, ingenting."

I slutningen af 1970'erne var der megen sympati for indvandrerne blandt politikerne, men det kneb med de konkrete forbedringer. Tegning af Bo Bojesen fra 1979. Hun siger: "Hvad pokker skal de stakler nu gøre?" mens han bemærker: "Hvad pokker skal de nu her?"

(...)

Flygtningestrømmen til Ishøj skyldtes blandt andet, at de rige københavnske omegnskommuner ikke modtog deres del af flygtninge: "Ishøj! Jeg må på det varmeste anbefale Ishøj. Det er meget nemmere at udtale end Charlottenlund". Tegning af Bo Bojesen. Politiken, oktober 1986.

Tekst 45

Om indvandrerne i Ishøj

I 1987 var Ishøjs borgmester, Per Madsen, ikke længere så indvandrer- og flygtningevenlig, som han havde været i 1976 (se Tekst 39). Interview i Ekstra Bladet den 11. august 1987.

Ishøj splittet: Mohammed eller Madsen
– Hvis indvandrerne ikke, i hvert fald i det ydre, vil tilpasse sig danske forhold, så mener jeg lige så godt, de kan rejse tilbage, hvor de kom fra. Vi kan ikke blive ved at dæmme op for de problemer, indvandrere og flygtninge med deres anderledes levevis giver os, siger Per Madsen, borgmester i Ishøj kommune. (...)

En tredjedel arbejdsløse
– Mellem 25 og 30 procent af indvandrerne i Ishøj er arbejdsløse, mens det tilsvarende tal for danskere kun er på omkring 6 procent. Flere og flere af indvandrerne bruger det sociale system som baggrund for deres daglige liv, og i hvert fald når de er mellem 45 og 50, går de fuldstændig ud af arbejdslivet og synes ikke længere, de behøver at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Og med de nye kontanthjælpsregler er det også lige før, det ikke kan betale sig for en familiefar med fire børn at arbejde. De klarer sig tilsyneladende glimrende og er godt tilfredse med at sidde på en bænk i bycentret.

Børnene giftes væk

Men det virkelige kardinalpunkt er børnene. Vi har 470 fremmedsprogede børn i kommunen, og mange af dem bliver giftet bort med en fra hjemlandet, som så kommer herop og ikke kan tale et ord dansk. Ydermere bringer de så deres forældre, søskende, onkler og tanter hertil. De kommer som almindelige turister, men en dag er de tilmeldt folkeregistret og arbejdsløshedskassen, og så er der en mere, som belaster det sociale system. I 1978 havde vi 644 tyrkere, nu har vi 1440.

Kvinderne bliver holdt under tøflen i middelalderlige tilstande og kommer slet ikke ud på arbejdsmarkedet, dels fordi de ikke kan dansk, dels fordi de ikke får lov til at få en uddannelse.